

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 152

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 29. aprīlis

Saturs

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

2021/C 152/01	Eiropas Centrālās Bankas Atzinums – 2021. gada 19. februāris par priekšlikumu regulai par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 (CON/2021/4)	1
---------------	---	---

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2021/C 152/02	Euro maiņas kurss — 2021. gada 28. aprīlis	10
---------------	--	----

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

2021/C 152/03	Nīderlandes Karalistes ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministra paziņojums atbilstīgi 3. panta 2. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei	11
---------------	---	----

LV

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

2021. gada 19. februāris

par priekšlikumu regulai par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937

(CON/2021/4)

(2021/C 152/01)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB) 2020. gada 18. un 30. novembrī saņēma Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Parlamenta lūgumus sniegt atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 ⁽¹⁾ (turpmāk – “ierosinātā regula”).

ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātā regula ietver noteikumus, kas ir ECB kompetences jomā. Tie jo īpaši ietver monetārās politikas īstenošanu, maksājumu sistēmu raitas darbības veicināšanu, kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību un palīdzību kompetentām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz finanšu sistēmas stabilitāti, saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punkta pirmo un ceturto ievilkumu, 127. panta 5. punktu, 127. panta 6. punktu un 282. panta 1. punktu. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

1. Vispārīgi apsvērumi

1.1. ECB atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas iniciatīvu Eiropas Savienības līmenī izveidot saskaņotu regulējumu kryptoaktīviem un ar tiem saistītām darbībām un pakalpojumiem, kas ir daļa no digitālo finanšu pasākumu kopuma ⁽²⁾, kuru Komisija pieņēma 2020. gada 24. septembrī. ECB atzinīgi vērtē arī ierosinātās regulas mērķi novērst dažāda veida riskus, ko rada katrs kryptoaktīvu veids, līdzsvarojot to ar vajadzību atbalstīt inovāciju. Turklāt ECB uzskata, ka saskaņots Savienības regulējums ir ļoti svarīgs, lai novērstu sadrumstalotību vienotajā tirgū. Tomēr ir nepieciešami pielāgojumi dažos ierosinātās regulas aspektos, kas saistīti ar ECB, Eurosistēmas un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pienākumiem attiecībā uz monetārās politikas īstenošanu, maksājumu sistēmu raitu darbību, kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību un finanšu stabilitāti.

1.2. Ierosinātā regula paredz, ka kryptoaktīviem, jo īpaši divām to apakškategorijām, proti, aktīviem piesaistītajiem tokeniem un e-naudas tokeniem, piemīt skaidri noteikta monetārās aizstāšanas dimensija, ņemot vērā trīs naudas funkcijas, proti, maiņas līdzekļa, vērtības uzkrāšanas un norēķinu vienības funkcijas. “Aktīviem piesaistīta tokena” definīcija attiecas uz vērtības uzkrāšanas funkciju (“[...] kura mērķis ir uzturēt stabilu vērtību [...]”) ⁽³⁾, savukārt “e-naudas tokena” definīcija attiecas gan uz maiņas līdzekļa funkciju, gan arī uz vērtības uzkrāšanas funkciju (“[...]kuru

⁽¹⁾ COM(2020) 593 final.

⁽²⁾ Digitālo finanšu pasākumu kopums ietver digitālo finanšu stratēģiju un tiesību aktu priekšlikumus, lai nodrošinātu konkurētspējīgu Savienības finanšu sektoru, kas patērētājiem sniedz piekļuvi inovatīviem finanšu produktiem, vienlaikus nodrošinot patērētāju aizsardzību un finanšu stabilitāti.

⁽³⁾ Sk. ierosinātās regulas 3. panta 1. punkta 3) apakšpunktu.

galvenokārt izmanto kā maiņas līdzekli un kura mērķis ir uzturēt stabilu vērtību[...])⁽⁴⁾. Ierosinātajā regulā ir uzsvērt e-naudas tokenu kā maiņas līdzekļa funkcija, norādot, ka tie “galvenokārt paredzēti kā maksāšanas līdzeklis, lai stabilizētu to vērtību, atsaucoties tikai uz vienu papīra valūtu”, un ka “tāpat kā elektroniskā nauda, šādi kriptotaktīvi ir monētu un banknošu elektroniski aizstājēji un tiek izmantoti maksājumu veikšanai”⁽⁵⁾. Šo interpretāciju pastiprina tas, ka finanšu instrumenti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES (turpmāk – “MiFID II”)⁽⁶⁾, ir izslēgti no ierosinātās regulas piemērošanas jomas. Ņemot vērā iepriekš minēto, ECB saprot, ka jēdzieni “aktīviem piesaistīts tokens” un “e-naudas tokens” ierosinātajā regulā pilnībā vai daļēji ir definēti kā naudas aizstājēji.

- 1.3. ECB atzinīgi vērtē to, ka no ierosinātās regulas piemērošanas jomas ir izslēgtas Eiropas Centrālā banka un dalībvalstu centrālās bankas, kad tās rīkojas kā monetārās iestādes⁽⁷⁾, kā arī to, ka no piemērošanas jomas ir izslēgti visi kriptotaktīvi, kurus varētu emitēt centrālās bankas, rīkojoties kā monetārās iestādes, un pakalpojumi, kuri saistīti ar kriptotaktīviem un kurus varētu sniegt centrālās bankas⁽⁸⁾. ECB norāda, ka ierosinātajā regulā ir arī atsaucies uz jēdzieniem “Savienības valūta” un “emisijas centrālā banka”⁽⁹⁾ un, skatot to kopā ar digitālo finanšu pasākumu kopuma citu sastāvdaļu, kas arī ietver šos divus jēdzienus, t. i., ar priekšlikumu regulai par izmēģinājuma režīmu attiecībā uz tirgus infrastruktūrām, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģija⁽¹⁰⁾, Savienības tiesību aktu priekšlikumos rodas skaidrs nošķirums starp kriptotaktīviem un centrālās bankas naudas līdzekļiem⁽¹¹⁾. Lai izvairītos no pārpratumiem, kas saistībā ar centrālās bankas naudas līdzekļiem varētu rasties attiecībā uz centrālo banku (varbūt) emitētu kriptotaktīvu juridisko raksturu un iezīmēm, ierosinātajā regulā būtu lietderīgi apstiprināt arī to, ka to nepiemērotu centrālo banku veiktām centrālās bankas naudas līdzekļu emisijām, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģija (SVT) vai kuras veiktas digitālā veidā kā papildinājums esošajiem centrālās bankas naudas līdzekļu veidiem, un kuras ECB var atļaut saskaņā ar Līgumu un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem (turpmāk – “ECBS Statūti”).
- 1.4. Visbeidzot, attiecībā uz “kriptotaktīva” definīciju, kas ieviesta ar ierosināto regulu, ECB norāda, ka ierosinātajā regulā ir ietverta plaša visaptveroša definīcija⁽¹²⁾. Tomēr, lai izvairītos no atšķirīgām interpretācijām nacionālajā līmenī par to, kas var būt kriptotaktīvs saskaņā ar ierosināto regulu, palīdzētu atbalstīt kriptotaktīvu pakalpojumu sniegšanu pārrobežu mērogā un izveidotu patiesi saskaņotu noteikumu kopumu attiecībā uz kriptotaktīviem, būtu sīkāk jāprecizē ierosinātās regulas piemērošanas joma. Jo īpaši ir vajadzīga lielāka skaidrība par nošķirumu starp kriptotaktīviem, kurus var raksturot kā finanšu instrumentus (kuri ietilpst MiFID II darbības jomā), un tiem, kuri ietilptu ierosinātās regulas darbības jomā.

2. Monetārās politikas un maksājumu sistēmas aspekti

2.1. Monetārā politika un ar to saistītie monetārie aspekti

- 2.1.1. Atšķirībā no kriptotaktīviem, kurus izmanto vienīgi kā maksāšanas līdzekļus vai vērtības uzkrāšanas līdzekļus, kriptotaktīviem, kas pilda abas šīs funkcijas, varētu būt nozīmīga ietekme uz monetārās politikas transmisiju. Šajā sakarā ECB atzīmē ierosinātajā regulā noteikto aizliegumu maksāt procentus par kriptotaktīviem⁽¹³⁾ atbilstoši tiesību aktiem par citiem instrumentiem, kurus galvenokārt izmanto kā maksāšanas līdzekli, piemēram, e-naudu.

⁽⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas 3. panta 1. punkta 4) apakšpunktu.

⁽⁵⁾ Sk. ierosinātās regulas 9. apsvērumu.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽⁷⁾ Sk. ierosinātās regulas 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

⁽⁸⁾ Sk. ierosinātās regulas 7. apsvērumu.

⁽⁹⁾ Sk. attiecīgi ierosinātās regulas 43. panta 1. punktu un 112. panta 5. punktu.

⁽¹⁰⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par izmēģinājuma režīmu attiecībā uz tirgus infrastruktūrām, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģija (COM/2020/594 final). Sk. 16. un 24. apsvērumu kopā ar 4. panta 3. punktu un 5. panta 5. punktu.

⁽¹¹⁾ Konkrētāk, ierosinātās Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par izmēģinājuma režīmu attiecībā uz tirgus infrastruktūrām, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģija, 4. panta 3. punktā ir atsaucē uz “centrālās bankas līdzekļiem”, “komercbankas līdzekļiem”, “komercbankas līdzekļiem”, “komercbankas līdzekļiem uz tokeniem balstītā formā” un “e-naudas tokeniem”.

⁽¹²⁾ “Kriptotaktīva” definīcija ierosinātajā regulā ir gan specifiska attiecībā uz tehnoloģijām, gan arī plaša. Šī pieeja atšķiras no kriptotaktīva raksturojuma, kas ir neitrāls attiecībā uz tehnoloģijām un precīzs. Sk. ECB Speciālo pētījumu sērijas publikāciju Nr. 223/2019 “Kriptotaktīvi: ietekme uz finanšu stabilitāti, monetāro politiku, maksājumiem un tirgus infrastruktūrām” (“Crypto-Assets: Implications for financial stability, monetary policy, and payments and market infrastructures”), kas pieejama ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽¹³⁾ Sk. ierosinātās regulas 36. un 45. pantu.

Šajā kontekstā šis aizliegums e-naudas tokenus un aktīviem piesaistītus atsauces tokenus varētu padarīt relatīvi pievilcīgus turētājiem, kuri ir atkarīgi no procentu likmju vides. Nevar pilnībā izslēgt, ka, procentu likmju videi būtiski mainoties, tas varētu radīt ienākošas un izejošas plūsmas, kas varētu ietekmēt finanšu stabilitāti un monetārās politikas transmisiju.

- 2.1.2. Kriptoaktīvi ar stabilu nominālvērtību, kurus izmanto kā maksāšanas līdzekli un vērtības uzkrāšanas līdzekli, varētu ietekmēt kredītiestāžu noguldījumu finansējuma stabilitāti un izmaksas, kas savukārt varētu apdraudēt kredītiestāžu spēju pildīt savu starpniecības funkciju ekonomikā. Tā kā euro zonas finanšu sistēmas pamatā galvenokārt ir kredītiestādes, kredītiestāžu bilanču stiprības straujas pārmaiņas var negatīvi ietekmēt kredītiestāžu stabilitāti un to kredīšanas spēju un līdz ar to arī monetārās politikas transmisiju, lai gan inovācijas un konkurences radītās finanšu sistēmas pārmaiņas pašas par sevi nav nevēlamas. Ja noguldījumi tiek būtiski aizstāti ar kriptoaktīviem, kredītiestādēm var nākties meklēt alternatīvus finansējuma avotus, piemēram, naudas tirgu un centrālo banku finansējumu, kas ietekmē banku finansējuma izmaksas, naudas tirgus etalonlikmes un centrālo banku bilances apjomu.
- 2.1.3. Visbeidzot, scenārijā, kas ietver aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu plašu izmantošanu, varētu palielināties pieprasījums pēc drošiem aktīviem, kas varētu ietekmēt aktīvu cenu veidošanu, nodrošinājuma vērtēšanu, naudas tirgus darbību un monetārās politikas īstenošanu. Tas galu galā var novest pie nodrošinājuma nepietiekamības atklātā tirgus operācijās. Turklāt aktīviem piesaistītu tokenu plaša izmantošana maksājumu vajadzībām var apdraudēt euro maksājumu lomu un pat apdraudēt naudas norēķinu vienības funkcijas publisku nodrošināšanu.
- 2.1.4. Papildus iepriekš minētajiem monetārās politikas apsvērumiem aktīviem piesaistītiem tokeniem un e-naudas tokeniem saskaņā ar ierosināto regulu būtu atšķirīgas iezīmes, tostarp attiecībā uz to galveno funkciju, rezerves aktīvu sastāvu un turētāju tiesībām. Šajā sakarā pastāv risks, ka to konkrētās izmantošanas dēļ apvienojumā ar sistēmisko nozīmi, ko tie var iegūt, aktīviem piesaistīti tokeni un e-naudas tokeni faktiski pielīdzinātos maksājumu instrumentiem neatkarīgi no to galvenās funkcijas vai izmantošanas saskaņā ar ierosināto regulu. Tādā gadījumā aktīviem piesaistītiem tokeniem un e-naudas tokeniem būtu jāpiemēro līdzīgas prasības, lai novērstu attiecīgo režīmu regulējuma izvēles iespēju. Tā kā aktīviem piesaistīti tokeni to funkcionālo elementu un izmantošanas dēļ ir piemēroti maksāšanas līdzekļa funkcijai, būtu lietderīgi vismaz noteikt, ka emitentiem jāpiešķir izpiršanas tiesības aktīviem piesaistītu tokenu turētājiem attiecībā uz emitentu vai rezerves aktīviem. Turklāt varētu apsvērt iespēju izveidot *ad hoc* kategoriju "maksājumu tokeni", kas uz aktīviem piesaistītiem tokeniem attiecinātu uz tādu pašu prasību kopumu, kādas piemēro e-naudas tokenu emitentiem. Attiecībā uz nozīmīgiem aktīviem piesaistītiem tokeniem, kurus sāk plaši izmantot maksājumiem Savienībā, būtu lietderīgi nozīmīgu aktīviem piesaistītu tokenu emitentiem piemērot tādas pašas atļaujas saņemšanas prasības, kādas piemēro e-naudas tokenu emitentiem, ja Eiropas Banku iestāde (EBI) uzskata, ka tas ir lietderīgi saskaņā ar klasifikācijas kritērijiem, kas sīkāk noteikti regulatīvajos tehniskajos standartos.

Turklāt ierosinātajā regulā ir paredzēts, ka kompetentā iestāde var atteikt atļauju aktīviem piesaistītu tokenu emitentam, tostarp tad, ja emitenta darījumdarbības modelis var nopietni apdraudēt finanšu stabilitāti, monetārās politikas transmisiju vai monetāro suverenitāti⁽¹⁴⁾. Šajā sakarā, ja aktīviem piesaistīta tokena funkcija ir līdzvērtīga maksājumu sistēmas vai shēmas funkcijai, novērtējuma veikšana par iespējamiem draudiem monetārās politikas īstenošanai un maksājumu sistēmu netraucētai darbībai būtu jāiekļauj ECB (vai nacionālās centrālās bankas, kas emitē attiecīgo Savienības valūtu) ekskluzīvā kompetencē. Euro gadījumā tas ir tāpēc, ka potenciālie draudi var negatīvi ietekmēt to pamatuzdevumu izpildi, kas ar Eurosistēmas starpniecību jāveic saskaņā ar Līgumu, jo īpaši Savienības monetārās politikas īstenošanu un maksājumu sistēmu raitas darbības veicināšanu. Šie riski varētu ietekmēt Eurosistēmas galvenā uzdevuma – uzturēt cenu stabilitāti – sasniegšanu. Ņemot vērā būtiskos aspektus, par kuriem ECB tiek lūgta veikt novērtējumu, piešķirot atļaujas aktīviem piesaistītu tokenu emitentiem, ECB iesaistei nevajadzētu aprobežoties ar nesaistoša atzinuma izdošanu šajās ECB ekskluzīvās kompetences jomās. Tieši tāpat, ja aktīviem piesaistīti tokeni var ietekmēt monetārās politikas īstenošanu vai maksājumu sistēmu raitu darbību dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, šo dalībvalstu centrālajām bankām, kuras saskaņā ar Līgumu saglabā

⁽¹⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas 19. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

savas pilnvaras monetārās politikas jomā saskaņā ar nacionālajiem tiesību aktiem, arī vajadzētu būt iespējai sniegt saistošu atzinumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, ECB ierosina attiecīgi grozīt ierosināto regulu. Turklāt ECB uzskata, ka būtu papildus jāizvērtē pašreizējā tiesiskā regulējuma piemērotība atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/110/EK (turpmāk – “E-naudas direktīva”) ⁽¹⁵⁾. Parādotes nozīmīgiem e-naudas tokeniem, būs vajadzīga ECB (vai tādas dalībvalsts attiecīgās centrālās bankas, kuras valūta nav euro) iesaistīšanās tāpat, kā tai jāiesaistās, piešķirot atļaujas aktīviem piesaistītu tokenu emitentiem. E-naudas tokenu emisiju gadījumā, jo īpaši gadījumos, kad tie klasificēti kā nozīmīgi, ir rūpīgi jāizvērtē ietekme uz monetāro politiku un maksājumu sistēmu raitu darbību.

Turklāt kompetentās iestādes pilnvaras atteikt atļauju, ja aktīviem piesaistītu tokenu emitenta uzņēmējdarbības modelis rada nopietnus draudus finanšu stabilitātei, monetārās politikas transmisijai vai monetārajai suverenitātei, balsūtas uz pieņēmumu, ka kompetentā iestāde var precīzi paredzēt šādus riskus atļaujas izsniegšanas posmā, kas var būt neiespējami, jo risku apmērs ir atkarīgs no tokena izmantošanas apjoma. Šajā ziņā šķiet, ka ierosinātā regula nenodrošinātu līdzvērtīgu instrumentu, kas ļautu kompetentajai iestādei reaģēt, ja aktīviem piesaistīts tokens tā darbības laikā radītu draudus finanšu stabilitātei, monetārās politikas transmisijai vai monetārajai suverenitātei. Tādēļ ECB ierosina, ka kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu monetārās politikas īstenošanu un maksājumu sistēmu raitas darbības veicināšanu, un tām būtu jārikojas saskaņā ar ECB un attiecīgo centrālo banku atzinumiem par šiem konkrētajiem aspektiem. Ierosinātajā regulā būtu jāiekļauj papildu mehānismi, lai motivētu emitentus ierobežot emisijas apjomu, tostarp stresa testu prasības ar iespējamiem kapitāla palielinājumiem (sk. 3.2.3. punktu).

2.1.5. Ierosinātajā regulā turklāt ietvertas vairākas atsaucis uz jēdzienu “papīra valūtām, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis”. Saskaņā ar Līgumiem un Savienības monetārajiem tiesību aktiem euro ir euro zonas vienotā valūta, t. i., to dalībvalstu valūta, kuras ievieš euro kā savu valūtu. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras nav ievieš euro kā savu valūtu, Līgumos konsekventi iekļauta atsaucis uz šo dalībvalstu valūtām. Līgumos nav atsaucis uz euro vai dalībvalstu valūtām kā uz “papīra valūtām”. Turklāt ECB un NCB emitētajām euro banknotēm un monētām ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss. Šīs banknotes un monētas ir denominētas euro, un tās kā euro ir vienotās valūtas denominācijas. Ņemot to vērā, nav lietderīgi Savienības tiesību aktā ietvert atsaucis uz “papīra valūtām, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis”. Drīzāk ierosinātajā regulā būtu jāietver atsaucis uz “oficiālajām valūtām”, kuru izpaušmes ir likumīgi maksāšanas līdzekļi ⁽¹⁶⁾.

2.1.6. Turklāt ierosinātajā regulā ir ietverti noteikumi par glabāšanas pasākumiem, kas jāievieš kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem ⁽¹⁷⁾. Jo īpaši ir paredzēts, ka klientu naudas līdzekļus nekavējoties nogulda centrālajā bankā vai kredītiestādē. Lai gan noteikumi par glabāšanu tiek vērtēti atzinīgi, kredītiestāžu piekļuve centrālās bankas kontiem Eurosistēmas monetārās politikas operāciju kontekstā vai norēķiniem par papildsistēmu darījumiem TARGET2 operāciju kontekstā ir atkarīga no atbilstības kritēriju un nosacījumu izpildes saskaņā ar piemērojamām ECB pamatnostādņēm ⁽¹⁸⁾. Tādējādi kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem jābūt atbilstošiem Eurosistēmas darījuma partneriem vai jārikojas ar tādas korespondentbankas starpniecību, kurai ir konts attiecīgajā Eurosistēmas centrālajā bankā. Līdzīgus pasākumus var piemērot arī citās ECBS centrālajās bankās. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinātajā regulā atsaucis uz glabāšanas pasākumiem, noguldot centrālajā bankā, būtu jāprecizē šādi – šie pasākumi būtu īstenojami tikai tad, ja ir izpildīti attiecīgie atbilstības kritēriji un nosacījumi konta atvēršanai.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Sk. Līguma par Eiropas Savienību preambulu un 3. panta 4. punktu, Līguma 119. panta 2. punktu, 140. panta 3. punktu un 282. panta 4. punktu, kā arī 2., 10. un 11. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu (OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.). Sk. arī valūtas definīciju 2. panta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/62/ES (2014. gada 15. maijs) par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI (OV L 151, 21.5.2014., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Sk. ierosinātās regulas 63. panta 3. punktu.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (ES) 2015/510 (2014. gada 19. decembris) par Eurosistēmas monetārās politikas regulējuma īstenošanu (ECB/2014/60) (OV L 91, 2.4.2015., 3. lpp.); Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne ECB/2012/27 (2012. gada 5. decembris) par Eiropas automatizēto reālā laika bruto norēķinu sistēmu (TARGET2) (OV L 30, 30.1.2013., 1. lpp.).

2.2. Maksājumu sistēmas aspekti

2.2.1. Ciešā saistībā ar Eurosistēmas monetārās politikas pamatuzdevumiem Līgums un ECBS Statūti paredz, ka Eurosistēma savu pilnvaru ietvaros veic klīringa un maksājumu sistēmu pārraudzību. Saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punkta ceturto ievilkumu, kas atspoguļots Statūtu 3. panta 1. punktā, viens no pamatuzdevumiem, ko veic ar ECBS palīdzību, ir veicināt maksājumu sistēmu raitu darbību. Pildot šo pamatuzdevumu, "ECB un valstu centrālās bankas var dot iespējas, un ECB var izdot regulas, lai Savienībā un attiecībās ar citām valstīm nodrošinātu efektīvas un drošas ieskaita un norēķinu sistēmas" ⁽¹⁹⁾. Pildot savu pārraudzības funkciju, ECB pieņēma Eiropas Centrālās bankas Regulu (ES) Nr. 795/2014 (ECB/2014/28) (turpmāk – "SNMS regula") ⁽²⁰⁾. Ar SNMS regulu ir ieviesti finanšu tirgus infrastruktūru principi, kurus izstrādājusi Maksājumu un norēķinu sistēmu komiteja (*Committee on Payment and Settlement Systems; CPSS*) un Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija (*International Organisation of Securities Commissions; IOSCO*) ⁽²¹⁾ (turpmāk – "CPSS-IOSCO principi"), un šie principi ir juridiski saistoši un attiecas gan uz sistēmiski nozīmīgām liela apjoma maksājumu sistēmām, gan arī uz sistēmiski nozīmīgām neliela apjoma maksājumu sistēmām, kuras nodrošina vai nu Eurosistēmas centrālā banka, vai arī privāta struktūra. Eurosistēmas pārraudzības politikas regulējumā ⁽²²⁾ noteikts, ka maksājumu instrumenti ir "maksājumu sistēmu neatņemama daļa", un tādējādi tie iekļauti tās pārraudzības tvērumā. Pašlaik tiek pārskatīts maksājumu instrumentu pārraudzības regulējums ⁽²³⁾. Šajā regulējumā maksājumu instruments (piemēram, karte, kredīta pārvedums, tiešais debets, e-naudas pārvedums un digitālo maksājumu tokens ⁽²⁴⁾) tiek definēts kā tāda personalizēta ierīce (vai ierīču kopums) un/vai tāds procedūru kopums saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja vienošanos, ar kuru iniciē vērtības nodošanu ⁽²⁵⁾. Līdz šim Eurosistēmas galvenā pārrauga lomu piešķir, ņemot vērā maksājumu shēmas piesaisti dalībvalstij un tās pārvaldības struktūras juridisko reģistrāciju. Visu Eiropas kredīta pārvedumu shēmu un tiešā debeta shēmu, kā arī Vienotās euro maksājumu telpas un dažu starptautisko karšu maksājumu shēmu galveno pārraudzības funkciju pilda ECB. MPD 2 attiecas arī uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, tostarp kredītiestādēm, maksājumu iestādēm un elektroniskās naudas iestādēm. Eurosistēmas pārraudzības regulējumi papildina maksājumu pakalpojumu sniedzēju, t. sk. kredītiestāžu, maksājumu iestāžu un elektroniskās naudas iestāžu, mikroprudenciālo uzraudzību ar aspektiem, kas ir būtiski no maksājumu sistēmas, maksājumu shēmas vai maksājuma pasākumu perspektīvas.

2.2.2. Ņemot vērā iepriekš minēto, aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu pasākumu, kas paredzēti pārvedumu rīkojumu izpildei, funkciju Eurosistēmas pārraudzības nolūkā var uzskatīt par līdzvērtīgu "maksājumu sistēmas" funkcijai. Aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu pasākumus var uzskatīt par līdzvērtīgiem "maksājumu sistēmai", ja tiem ir visi raksturīgie maksājumu sistēmas elementi: a) oficiāla vienošanās; b) vismaz trīs tiešie dalībnieki (neskaitot iespējamo norēķinu banku, centrālo darījumu partneru, klīringa iestāžu vai netiešo dalībnieku dalību); c) visām dalībnieku kategorijām kopēji procesi un procedūras saskaņā ar sistēmas noteikumiem; d) pārveduma rīkojumu izpilde sistēmā un ietver norēķinu uzsākšanu un/vai saistību izpildi (piemēram, ieskaitu), un tādējādi pārveduma rīkojumu izpilde juridiski ietekmē dalībnieku saistības; un e) pārvedumu rīkojumu izpilde notiek dalībnieku starpā. Konkrēti, SNMS regulā maksājumu sistēma ir definēta kā "vismaz trīs dalībnieku [...] oficiāla vienošanās, kura paredz kopējus noteikumus un standartizētas procedūras pārvedumu rīkojumu izpildei dalībnieku starpā" ⁽²⁶⁾. Šajā definīcijā pārvedumu rīkojumi un dalībnieki ir definēti plaši, un tādēļ tie var attieciņi ietvert jebkuru norādījumu, kurš "liek uzņemties vai izpildīt maksājuma saistības" atbilstoši Eiropas Parlamenta un

⁽¹⁹⁾ Sk. ECBS Statūtu 22. pantu.

⁽²⁰⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 795/2014 (2014. gada 3. jūlijs) par sistēmiski nozīmīgu maksājumu sistēmu pārraudzību (ECB/2014/28) (OV L 217, 23.7.2014., 16. lpp.).

⁽²¹⁾ Pieejami Starptautisko norēķinu bankas interneta vietnē www.bis.org.

⁽²²⁾ Eurosistēmas pārraudzības politikas regulējums (*Eurosystem oversight policy framework*), pārskatītā versija (2016. gada jūlijs), kas pieejama ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽²³⁾ Sk. pārskatīto un konsolidēto Eurosistēmas elektronisko maksājumu instrumentu, shēmu un pasākumu pārraudzības regulējumu (PISA regulējums) (*Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements (PISA framework)*), kas pieejams ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽²⁴⁾ Digitālo maksājumu tokens ir digitāls vērtības atspoguļojums, kas nodrošināts ar prasījumiem vai aktīviem, kuri reģistrēti citur, un ļauj nodot vērtību starp galalietotājiem. Atkarībā no digitālo maksājumu tokenu funkcionālajiem elementiem, ar tiem var būt iespējama vērtības nodošana, neiesaistot centrālo trešo personu un/vai neizmantojot maksājumu kontus.

⁽²⁵⁾ Maksātāja vai maksājuma saņēmēja, kas rīkojas maksātāja uzdevumā, iniciēts naudas līdzekļu vai digitālo maksājumu tokenu pārvedums vai skaidras naudas iemaksa lietotāja kontā vai izņemšana no tā neatkarīgi no pamatā esošām maksātāja un maksājuma saņēmēja saistībām. Pārveduma veikšanā būt iesaistīts viens vai vairāki maksājumu pakalpojumu sniedzēji. "Vērtības nodošanas" definīcija PISA regulējumā atšķiras no "naudas līdzekļu" pārveduma saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.) (turpmāk – "MPD 2"). "Vērtības nodošana" MPD 2 definētā "maksājumu instrumenta" kontekstā var nozīmēt tikai "naudas līdzekļu" pārvedumu. Saskaņā ar MPD 2 "naudas līdzekļi" neietver digitālo maksājumu tokenus, izņemot gadījumus, kad tokenus var klasificēt kā elektronisko naudu (vai hipotētiski – kā naudu ieraksta veidā).

⁽²⁶⁾ Sk. SNMS regulas 2. panta 1. punktu.

Padomes Direktīvai 98/26/EK⁽²⁷⁾, un jebkuru iestādi, “kuru noteikusi vai atzinusi maksājumu sistēma un kurai atļauts tieši vai netieši nosūtīt pārveduma rīkojumus sistēmai, kā arī saņemt pārveduma rīkojumus no sistēmas”⁽²⁸⁾. Ciktāl aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu pasākumi ir uzskatāmi par “maksājumu sistēmām”, tiem būtu piemērojams Eurosistēmas maksājumu sistēmas pārraudzības regulējums, kura pamatā ir CPSS-IOSCO principi.

2.2.3. Tāpat aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu pasākumu, kas nosaka standartizētus un kopīgus noteikumus maksājumu darījumu veikšanai starp galalietotājiem, funkciju varētu uzskatīt par “maksājumu shēmu”. Skatot no pārraudzības viedokļa, ja aktīviem piesaistīti tokenu un e-naudas tokenu rezerves aktīvi ietver euro vai ja tie ir denominēti euro valūtā, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējam, kas ir atbildīgs par maksājumu shēmas vispārējo darbību, varētu piemērot pārskatīto un konsolidēto Eurosistēmas maksājumu instrumentu un shēmu pārraudzības regulējumu. Šis regulējums būtu piemērojams visiem elektronisko maksājumu instrumentiem, kas ļauj galalietotājiem nosūtīt un saņemt vērtību, un tādējādi to piemērotu neatkarīgi tā, vai aktīvs ir uzskatāms par “naudas līdzekļiem” saskaņā ar MPD 2⁽²⁹⁾.

2.2.4. ECBS pārraudzības funkcijai būtu izšķiroša nozīme arī attiecībā uz nozīmīgiem aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu pasākumiem, jo tie varētu negatīvi ietekmēt emisijas centrālās bankas spēju īstenot tās monetārās politikas mērķus, kā minēts iepriekš. Iepriekš minēto iemeslu dēļ ierosinātās regulas apsvērumos un pamattekstā būtu nepārprotami jāatspoguļo ECBS kompetence saskaņā ar Līgumu un Eurosistēmas kompetence saskaņā ar SNMS regulu. Turklāt ECB un attiecīgā gadījumā attiecīgajām NCB, kuru valūta nav euro, būtu jāpiedalās nozīmīgu aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu klasifikācijas procesā, un ar ECB būtu jāapspriežas par deleģēto aktu, kas sīkāk precizētu klasifikācijas vajadzībām izmantojamus kritērijus. Ierosinātajā regulā arī būtu skaidrāk jānorāda iespējamā mijiedarbība ar MPD 2, kas saskaņā ar pašreizējo tekstu šķiet diezgan ierobežota⁽³⁰⁾. Piemērs iespējamai mijiedarbībai starp ierosināto regulu un MPD 2 būtu gadījums, kad pakalpojumu sniedzējs slēdz līgumu ar maksājuma saņēmēju, lai pieņemtu kriptoaktīvus, kas nav e-naudas tokeni. Šādā gadījumā būtu jāprecizē, vai šādiem pakalpojumu sniedzējiem būtu jāizpilda tādas pašas prasības attiecībā uz patērētāju aizsardzību, drošību un darbības noturību kā regulētiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Visbeidzot, būtu jānoskaidro, vai šādas darbības var būt līdzvērtīgas “maksājumu darījumu pieņemšanai”, kā definēts MPD 2⁽³¹⁾.

3. Īpaši apsvērumi par finanšu stabilitātes un prudenciālās uzraudzības aspektiem

3.1. Finanšu stabilitātes aspekti

3.1.1. Uzraudzības pasākumi attiecībā uz nozīmīgu e-naudas tokenu emitentiem

3.1.2. Ar ierosināto regulu izveido dubultas uzraudzības pasākumus nozīmīgu e-naudas tokenu emitentiem, kurus kopīgi uzrauga atbildīgā nacionālā kompetentā iestāde (NKI) un EBI. Saskaņā ar šiem pasākumiem EBI būtu pilnībā atbildīga par to, lai nozīmīgu e-naudas tokenu emitenti izpildītu konkrētas prasības⁽³²⁾, savukārt attiecīgā NKI uzraudzītu visu pārējo ierosinātajā regulā noteikto prasību izpildi.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.). Sk. 2. panta i) punkta pirmo ievilkumu, kurā pārveduma rīkojums ir definēts šādi: “visi dalībnieka norādījumi nodot saņēmēja rīcībā naudas summu, izmantojot reģistra ierakstu kredītiestādes, centrālās bankas, galvenās darījuma otras puses vai norēķinu iestādes kontos, vai jebkurš norādījums, kas liek uzņemties vai izpildīt maksājuma saistības saskaņā ar sistēmas noteikumiem [...]”.

⁽²⁸⁾ Sk. SNMS regulas 2. panta 18. punktu.

⁽²⁹⁾ Sk. Eurosistēmas elektronisko maksājumu instrumentu, shēmu un pasākumu pārraudzības regulējumu (*Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements*) (2020. gada oktobris), kas pieejams ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽³⁰⁾ Sk. ierosinātās regulas 63. panta 4. punktu.

⁽³¹⁾ Sk. MPD 2 direktīvas 4. panta 44. punktu.

⁽³²⁾ Sk. ierosinātās regulas 52. pantu.

- 3.1.3. Dubultai uzraudzībai ir būtiski trūkumi, un gan nozīmīgu e-naudas tokenu, gan aktīviem piesaistītu tokenu uzraudzība labāk tiktu veikta Eiropas līmenī. Šķiet, ka nav ekonomisku iemeslu, kuru dēļ vajadzētu atšķirīgus uzraudzības pasākumus nozīmīgiem aktīviem piesaistītiem tokeniem (kuriem piemēro saskaņotu EBI uzraudzību) un nozīmīgiem e-naudas tokeniem (kuriem piemēro dubultu uzraudzību, ko veic EBI kopā ar NKI). Dubultā uzraudzība var radīt neskaidrības par atbildību un sarežģīt pasākumus. Tā var arī izraisīt uzraudzības uzdevumu dublēšanos vai pat to pretrunas, piemēram, ja NKI uzrauga nozīmīgu aktīviem piesaistītu tokenu vai e-naudas tokenu emitentus, kas sniedz citus kryptoaktīvu pakalpojumus. ECB uzskata, ka nozīmīgi aktīviem piesaistīti tokeni un e-naudas tokeni tiktu labāk uzraudzīti Eiropas līmenī, jo tas nodrošinātu visaptverošu pārskatu par riskiem un uzraudzības darbību koordināciju, vienlaikus novēršot regulējuma izvēles iespēju.
- 3.1.4. Ierosinātie dubultās uzraudzības pasākumi tiktu īstenoti papildus esošajiem uzraudzības pasākumiem. Konkrētāk, ja nozīmīgu e-naudas tokenu emitents ir kredītiestāde, dubultā uzraudzība radītu papildu sarežģījumus, ņemot vērā, ka emitents var būt nozīmīga kredītiestāde, ko uzrauga ECB saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013⁽³³⁾ (turpmāk – "VUM regula"). Saskaņā ar ierosināto regulu emitentu uzraudzītu trīs dažādas uzraudzības iestādes: i) attiecīgā NKI, ii) EBI un iii) ECB. Šajā sakarā e-naudas tokenu emitentu un pakalpojumu sniedzēju uzraudzības nolūkā NKI pieredzi un zināšanas varētu lietderīgi izmantot, tām piedaloties EBI lēmējinstītūciju darbā un – nozīmīgu kredītiestāžu gadījumā – kopējo uzraudzības komandu darbā, kā arī uzraudzības kolēģijā, kas jāizveido attiecībā uz katru nozīmīgo e-naudas tokenu⁽³⁴⁾.
- 3.1.5. Visbeidzot, ja nozīmīgu stabilo kriptomonētu emitents ir nozīmīga kredītiestāde, būtu jāprecizē arī EBI un ECB uzraudzības pienākumi un uzdevumi, lai izvairītos no iespējamās dublēšanās un konfliktiem. Konkrētāk, EBI pienākumam nodrošināt emitenta atbilstību ierosinātajā regulā noteiktajām prasībām nevajadzētu skart prudenciālo prasību izpildes uzraudzību, ko, pildot banku uzraudzības funkcijas, īsteno ECB.

3.2. Pašu kapitāla un rezerves aktīvu ieguldījumu prasības

- 3.2.1. Atzinīgi vērtējama ir prudenciālo prasību noteikšana aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu emitentiem, ņemot vērā to, ka šajā atzinumā iepriekš minēto iemeslu dēļ šie tokeni varētu apdraudēt monetārās politikas īstenošanu un maksājumu sistēmu raitu darbību. Atzinīgi vērtējami ir arī ierosinātie aizsardzības pasākumi, lai aizsargātu tokenu rezerves aktīvu drošību, ja emitents nolemj ieguldīt daļu rezerves.
- 3.2.2. Prudenciālajām un likviditātes prasībām, ko piemēro stabilo kriptomonētu emitentiem, vajadzētu būt samērīgām ar riskiem, ko šie tokeni varētu radīt finanšu stabilitātei. Tāpēc atzinīgi vērtējamas ir papildu prasības, kas ierosinātajā regulā noteiktas nozīmīgu stabilo kriptomonētu emitentiem. Tomēr ar šīm papildu prasībām var nepietikt, lai novērstu pieaugošos riskus, ja stabilās kriptomonētas tiek plaši izmantotas kā maksāšanas līdzeklis vai vērtības uzkrāšanas līdzeklis vairākās jurisdikcijās visā Savienībā. Turklāt stabilo kriptomonētu emitentiem, kas nav kredītiestādes, nebūtu piekļuves centrālo banku kā pēdējā iespējamā aizdevēja funkcijai. Ņemot vērā iepriekš minēto, ECB izsaka šādas piezīmes.
- 3.2.3. Pirmkārt, ierosinātajā regulā NKI atļauts koriģēt pašu kapitāla prasību (mazāk nozīmīgu) stabilo kriptomonētu emitentiem, kas noteikta 2 % apmērā no rezerves aktīvu vidējās summas, palielinot vai samazinot to par 20 %. Nozīmīgu emitentu gadījumā uzraudzības iestādei nav atļauts veikt korekcijas attiecībā uz 3 % prasību. Uzraudzības iestādei būtu jāpiešķir papildu 2. pīlāra pilnvaras, jo īpaši attiecībā uz nozīmīgiem emitentiem, ņemot vērā lielāku risku, ko tie rada finanšu stabilitātei. Konkrētāk, nozīmīgu stabilo kriptomonētu emitentiem būtu regulāri jāveic stresa testi, kuros ņem vērā smagus, bet ticamus finanšu (piemēram, procentu likmju satricinājumus) un nefinanšu (piemēram, operacionālā riska) stresa scenārijus. Ja šo tokenu emitents piedāvā divas vai vairākas kryptoaktīvu tokenu kategorijas un/vai sniedz kryptoaktīvu pakalpojumus, stresa testiem būtu jāaptver visi šie pakalpojumi un darbības visaptverošā un holistiskā veidā, lai ņemtu vērā salikto riska kopumu, kas izriet no to sarežģītās struktūras.

⁽³³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

⁽³⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas 101. panta 1. punktu.

Pamatojoties uz šādu stresa testu rezultātiem, uzraudzības iestādei vajadzētu būt pilnvarām papildus 3 % pašu kapitāla prasībai noteikt papildu prasības, kurām vajadzētu būt samērīgām ar apzinātajiem riskiem. Līdzīgas stresa testēšanas prasības un pilnvaras uzraudzības iestādei varētu ieviest attiecībā uz mazāk nozīmīgiem emitentiem, ļaujot uzraudzības iestādēm noteiktos apstākļos principā pārsniegt 2 % prasības papildinājumu 20 % apmērā, ņemot vērā riska prognozes un stresa testa rezultātus.

3.2.4. Otrkārt, aktīviem piesaistītu tokenu un e-naudas tokenu emitenti var būt vienlīdz pakļauti līdzekļu izņemšanas riskam, radot iespējamu kaitīgas ietekmes risku pārējai finanšu sistēmai un ar to saistītos riskus finanšu stabilitātei. Tādēļ ir svarīgi, lai uz šādiem emitentiem attiektos saskaņotas prasības par rezerves aktīvu ieguldījumiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus un ievērotu principu "vienādi darījumi, vienāds risks, vienāds noteikums" attiecībā uz aktīviem piesaistītiem tokeniem un e-naudas tokeniem. Ļoti svarīgas ir arī stingras likviditātes prasības stabilo kriptomonētu emitentiem, jo īpaši nozīmīgiem emitentiem, lai ļautu tiem izturēt likviditātes problēmas un līdz minimumam samazināt riskus finanšu stabilitātei. Konkrētāk, stabilo kriptomonētu pasākumi un to rezerves aktīvi līdzinās naudas tirgus fondiem. Šajā sakarā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1131⁽³⁵⁾ ir noteikts, ka naudas tirgus fondiem ir jātur ievērojamas likviditātes rezerves pēkšņu izejošo naudas plūsmu satricinājumu gadījumiem. Stabilo kriptomonētu emitentiem būtu jāievēro likviditātes prasības, kas ir vismaz tikpat piesardzīgas kā tās, ko piemēro konstantas neto aktīvu vērtības naudas tirgus fondiem, un šādas prasības jāizstrādā un jāiekļauj regulatīvajos tehniskajos standartos. Šādas piesardzīgas ieguldījumu prasības, kas jāizstrādā un jāiekļauj regulatīvajos tehniskajos standartos, varētu palielināt stabilo kriptomonētu rezerves aktīvu spēju izturēt nopietnus izejošo plūsmu scenārijus. Turklāt nozīmīgiem stabilo kriptomonētu emitentiem būtu regulāri jāveic likviditātes stresa testi, un atkarībā no šādu testu rezultātiem uzraudzības iestādei vajadzētu būt pilnvarām pastiprināt likviditātes riska prasības.

3.2.5. Visbeidzot, ierosinātajā regulā nav noteikti nekādi ierobežojumi, lai novērstu rezerves aktīvu turētāju vai ieguldījumu iespējamo koncentrāciju. Tas, ka nav iespējamās koncentrācijas ierobežojumu, varētu apdraudēt rezerves aktīvu drošību un pakļaut tos riskiem, kas raksturīgi konkrētiem turētājiem un parāda emitentiem. Ierosinātajā regulā jāparedz ieviest drošības pasākumus šādas koncentrācijas novēršanai, kas jāizstrādā un jāiekļauj regulatīvajos tehniskajos standartos.

3.3. Prudenciālās uzraudzības aspekti

3.3.1. ECB un attiecīgā NKI ir kompetentās iestādes, kas īsteno prudenciālās uzraudzības pilnvaras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013⁽³⁶⁾ (turpmāk arī "KPR") un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES⁽³⁷⁾ (turpmāk arī "KPD"), kas kopā veido KPR/KPD regulējumu. Turklāt VUM regulā ECB ir noteikti konkrēti uzdevumi attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību euro zonā un ir paredzēts, ka ECB atbild par Vienotā uzraudzības mehānisma (VUM), kurā ECB un iesaistītajām NKI tiek sadalīti konkrēti prudenciālās uzraudzības pienākumi, efektīvu un konsekventu darbību. ECB jo īpaši veic visu kredītiestāžu atļauju izsniegšanas un atsaukšanas uzdevumu⁽³⁸⁾. Attiecībā uz nozīmīgām kredītiestādēm ECB uzdevums cita starpā ir arī nodrošināt atbilstību attiecīgajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem, ar kuriem kredītiestādēm noteiktas prudenciālās prasības, tajā skaitā prasība ieviest stabili pārvaldības kārtību, piemēram, drošus riska pārvaldības procesus un iekšējās kontroles mehānismus⁽³⁹⁾. Šajā nolūkā ECB piešķirtas visas tās funkciju izpildei nepieciešamās uzraudzības pilnvaras iekļauties kredītiestāžu darbībā.

⁽³⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1131 (2017. gada 14. jūnijs) par naudas tirgus fondiem (OV L 169, 30.06.2017., 8. lpp.).

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽³⁸⁾ Sk. VUM regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 6. panta 4. punktu un 14. pantu.

⁽³⁹⁾ Sk. VUM regulas 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 6. panta 4. punktu.

- 3.3.2. Ierosinātajā regulā paredzēts, ka dalībvalstīm ir jāizraugās NKI, kas atbild par ierosinātajā regulā paredzēto funkciju un pienākumu izpildi ⁽⁴⁰⁾. Turklāt ierosinātajā regulā ir ietverta vispārēja atsauce uz to, ka NKI ir jāsadarbojas ar iestādēm, kas ir atbildīgas par tādu darbību uzraudzību vai pārraudzību, kuras veic kryptoaktīvu emitenti un pakalpojumu sniedzēji, bet uz kurām neattiecas ierosinātā regula ⁽⁴¹⁾. Faktiski uzraudzības pilnvarām, kas NKI piešķirtas saskaņā ar ierosināto regulu ⁽⁴²⁾, var būt arī prudenciālās sekas attiecībā uz kredītiestādēm, piemēram, ja ir nepieciešama papildu informācijas atklāšana vai aktīvu iesaldēšana vai sekvestrācija. Šādos gadījumos aicinājums rīkoties sadarbībā ar citām iestādēm var būt nepietiekams ⁽⁴³⁾.
- 3.3.3. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir ārkārtīgi svarīgi izveidot skaidru koordinācijas mehānismu, tostarp skaidri definētas paziņošanas procedūras un termiņus, attiecīgajām NKI un ECB kā prudenciālās uzraudzības veicējai attiecībā uz nozīmīgām kredītiestādēm, kad tās plāno emitēt kryptoaktīvus un/vai sniegt ar kryptoaktīviem saistītus pakalpojumus. Skaidrs koordinācijas mehānisms nodrošinātu, ka NKI un ECB attiecīgos uzdevumus var veikt savlaicīgi, efektīvi un konsekventi. Tas arī nodrošinātu, ka kryptoaktīvu emitenti un pakalpojumu sniedzēji ievēro ierosināto regulu. Ierosinātajā regulā būtu jāparedz NKI pienākums informēt ECB gadījumos, kad nozīmīga kredītiestāde emitē kryptoaktīvu balto grāmatu, plāno sniegt kādu no kryptoaktīvu pakalpojumiem vai pārkāpj ierosināto regulu.
- 3.3.4. Turklāt, ja nozīmīgus aktīviem piesaistītus tokenus un e-naudas tokenus emitētu nozīmīgas kredītiestādes, tiktu piemēroti dubultās uzraudzības pasākumi, kas jāveic attiecīgajai NKI un EBI. Šajā sakarā ir sīkāk jāpaskaidro, kā EBI praktiski jāveic uzraudzība. Šajos dubultās uzraudzības pasākumos būtu jāņem vērā arī uzraudzības funkcija, ko ECB veic attiecībā uz nozīmīgām kredītiestādēm, paredzot skaidrākus koordinācijas mehānismus, tostarp skaidru paziņošanas sistēmu, un ECB kā prudenciālās uzraudzības veicēja iekļaušanu kolēģijā. Visbeidzot, ierosinātajā regulā būtu skaidri un konsekventi jāatsaucas uz prudenciālās uzraudzības iestādēm gan saistībā ar nozīmīgiem aktīviem piesaistītiem tokeniem, gan arī saistībā ar nozīmīgiem e-naudas tokeniem ⁽⁴⁴⁾.

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto regulu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots attiecīgs paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments angļu valodā ir pieejams *EUR-Lex*.

Frankfurtē pie Mainas, 2021. gada 19. februārī

ECB prezidente
Christine LAGARDE

⁽⁴⁰⁾ Sk. ierosinātās regulas 81. pantu.

⁽⁴¹⁾ Sk. ierosinātās regulas 85. un 110. pantu.

⁽⁴²⁾ Sk. ierosinātās regulas 82. pantu.

⁽⁴³⁾ Sk. ierosinātās regulas 82. panta 4. punkta b) apakšpunktu.

⁽⁴⁴⁾ Sk. ierosinātās regulas 99. panta 2. punkta i) apakšpunktu un 101. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2021. gada 28. aprīlis**

(2021/C 152/02)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,2070	CAD	Kanādas dolārs	1,4955
JPY	Japānas jena	131,47	HKD	Hongkongas dolārs	9,3696
DKK	Dānijas krona	7,4360	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,6711
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,86988	SGD	Singapūras dolārs	1,6010
SEK	Zviedrijas krona	10,1110	KRW	Dienvīdkorejas vona	1 344,95
CHF	Šveices franks	1,1044	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	17,3156
ISK	Islandes krona	148,80	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,8268
NOK	Norvēģijas krona	9,9795	HRK	Horvātijas kuna	7,5593
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	17 501,50
CZK	Čehijas krona	25,960	MYR	Malaizijas ringits	4,9523
HUF	Ungārijas forints	361,75	PHP	Filipīnu peso	58,547
PLN	Polijas zlots	4,5859	RUB	Krievijas rublis	90,0220
RON	Rumānijas leja	4,9288	THB	Taizemes bāts	37,852
TRY	Turcijas lira	9,8677	BRL	Brazīlijas reāls	6,5620
AUD	Austrālijas dolārs	1,5576	MXN	Meksikas peso	24,1724
			INR	Indijas rūpija	89,8890

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

DALĪBVALSTU SNIEGTA INFORMĀCIJA

**Nīderlandes Karalistes ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministra paziņojums atbilstīgi
3. panta 2. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un
izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei**

(2021/C 152/03)

Ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministrs ar šo paziņo, ka ir saņemts pieteikums uz atļauju veikt ogļūdeņražu meklēšanu bloka segmentos L07e un L08f, kuri norādīti Noteikumu par derīgo izrakteņu ieguvei [Mijnbouwregeling] 3. pielikumā pievienotajā kartē.

Bloka segmenta L07e robežas iezīmē lielie loki starp virsotņu pāriem A-B, B-D un A-D.

Bloka segmenta L07e platība ir 30,8 km².

Bloka segmenta L08f robežas iezīmē lielie loki starp virsotņu pāriem B-C, C-D un B-D.

Bloka segmenta L08f platība ir 10,2 km².

Virsošnes ir definētas šādi:

Virsošne	°	'	” E	°	'	” N
A	4	13	55,046	53	29	57,287
B	4	19	55,046	53	34	57,301
C	4	21	55,054	53	31	57,296
D	4	19	55,055	53	29	57,291

Minētās virsošnes ir izteiktas ar to ģeogrāfiskajām koordinātām, kuras aprēķinātas pēc ETRS89 sistēmas.

Atsaucoties uz preambulā minēto direktīvu un Likuma par derīgo izrakteņu ieguvei [Mijnbouwwet] 15. pantu, ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministrs aicina ieinteresētās personas iesniegt konkurējošu pieteikumu uz atļauju veikt ogļūdeņražu meklēšanu Nīderlandes kontinentālā šelfa bloka segmentos L07e un L08f.

Par atļauju izsniegšanu kompetentā amatpersona ir ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministrs. Minētās direktīvas 5. panta 1. un 2. punktā un 6. panta 2. punktā paredzētie kritēriji, nosacījumi un prasības ir noteikti Likumā par derīgo izrakteņu ieguvei.

Pieteikumus var iesniegt 13 nedēļu laikā pēc šā paziņojuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tie jānosūta ekonomikas un klimata rīcībpolitikas ministram, kā adresātu norādot šādu saņēmēju:

J.L. Rosch, Energy and Environment Directorate
Bezuidenhoutseweg 73
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
NEDERLAND

E-pasta adrese: mijnbouwvergunningen@minezk.nl

Pieteikumi, kas saņemti pēc minētā termiņa beigām, izskatīti netiks.

Lēmumu par pieteikumiem principā pieņems ne vēlāk kā divpadsmit mēnešu laikā pēc minētā termiņa beigām.

Sīkāku informāciju var saņemt no E. Aygün pa tālruna numuru
+31 611223780.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV